

POSTANOWIENIE

Dnia 29 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Krajewski

w sprawie z powództwa D.C. i W.K.
przeciwko Portowi Lotniczemu [...]. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 listopada 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 12 grudnia 2018 r., sygn. akt I ACa (...),

**1. ustala wartość przedmiotu zaskarżenia w odniesieniu do
D.C. na 45.750 (czterdzieści pięć tysięcy siedemset pięćdziesiąt)
złotych;**

**2. ustala wartość przedmiotu zaskarżenia w odniesieniu do
W.K. na 45.750 (czterdzieści pięć tysięcy siedemset pięćdziesiąt)
złotych;**

3. odrzuca skargę kasacyjną;

**4. zasądza od pozwanego na rzecz D.C. kwotę 1.800 (tysiąc
osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 12 grudnia 2018 r. Sąd Apelacyjny w (...) w zasadniczej części oddalił apelację pozwanego, zmieniając wyrok Sądu Okręgowego w P. z 28 grudnia 2017 r. tylko w zakresie zasądzonych odsetek za opóźnienie. Tym ostatnim orzeczeniem zasądzono od pozwanego na rzecz każdego z powodów - będących

współużytkownikami wieczystymi nieruchomości gruntowej oraz współwłaścicielami położonego na niej budynku w częściach równych - kwotę 73.757,50 zł tytułem szkody wynikającej ze spadku wartości nieruchomości i konieczności poniesienia nakładów na rewitalizację akustyczną w związku z lokalizacją nieruchomości w obszarze ograniczonego użytkowania lotniska. Łączna zasądzona z tego tytułu suma 147.515 zł składała się z kwoty 91.500 zł tytułem odszkodowania za zmniejszenie wartości nieruchomości oraz 56.015 zł tytułem zwrotu nakładów na rewitalizację akustyczną. Została ona rozdzielona na równe części między powodów.

Pozwany zaskarżył skargą kasacyjną wyrok Sądu Apelacyjnego w części, w której oddalono apelację, wskazując, że zaskarża go co do kwoty 91.500 zł wraz z odsetkami. W uzasadnieniu wyjaśniono, że wartość przedmiotu zaskarżenia stanowi kwotę odpowiadającą wartości odszkodowania z tytułu spadku wartości nieruchomości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę kasacyjną należało uznać za niedopuszczalną.

W niniejszej sprawie przedmiotem postępowania było żądanie zapłaty odszkodowania za szkody poniesione przez powodów jako współużytkowników wieczystych i współwłaścicieli nieruchomości. W związku z tym należy stwierdzić, że między powodami występowało współuczestnictwo materialne w rozumieniu art. 72 § 1 pkt 1 k.p.c. Powodowie dochodzili odrębnych roszczeń, ustalonych stosownie do wielkości ich udziałów, a opartych na tej samej podstawie faktycznej i prawnej, jednakże bez zachodzącej równocześnie wspólności praw. Powodów nie łączyła więc współuczestnictwa koniecznego (art. 72 § 2 k.p.c.) ani jednolitego (art. 73 § 2 k.p.c.). Jako współwłaściciele powodowie mogli dochodzić swoich indywidualnych roszczeń z tytułu odszkodowania za utratę wartości nieruchomości w odrębnych procesach.

Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych. Określając wartość przedmiotu zaskarżenia, pozwany zsumował roszczenia dochodzone przez obu powodów z tytułu utraty wartości nieruchomości. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się

jednak jednolicie, że w przypadku współuczestnictwa materialnego opartego na tożsamości podstawy faktycznej i prawnej, które nie jest współuczestnictwem koniecznym ani jednolitym, wartość taka w odniesieniu do każdego współuczestnika ustalana jest samodzielnie (por. m.in. wyr. z 22 lutego 2019 r., IV CSK 121/18; post. z 19 stycznia 2018 r., I CZ 148/17; post. z 4 kwietnia 2014 r., I CSK 396/13; wyr. z 8 kwietnia 2011 r., II CSK 464/10, OSNC-ZD 2011, nr C, poz. 69).

W związku z powyższym Sąd Najwyższy, działając na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 368 § 2 zdanie drugie k.p.c. i art. 25 § 1 k.p.c., ustalił wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 45.750 zł w odniesieniu do każdego z pozwanych (por. m.in. postanowienia SN z 20 stycznia 2017 r., I CZ 105/16; z 1 grudnia 2016 r., IV CSK 247/16 oraz z 17 czerwca 2016 r., IV CZ 39/16). Tak ustalona wartość przedmiotu zaskarżenia powoduje, że skarga kasacyjna w niniejszej sprawie nie jest dopuszczalna (art. 398² § 1 zdanie pierwsze k.p.c.), co spowodowało jej odrzucenie na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 99 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c. Kwota zwrotu kosztów równa jest wynagrodzeniu radcy prawnego wynikającemu z § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 5 i rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 265 ze zm.).

as]

aj